www.ozone.bg www.ozone.bg www.ozone.bg www.ozone.bg www.ozone.bg www.ozone.bg www.ozone.bg

Нанси Удруф

Любовната афера на жена ми

www.ozone.bg www.ozone.bg www.ozone.bg www.ozone.bg www.ozone.bg www.ozone.bg www.ozone.bg

Ние се стараем - ние, съпрузите и бащите, наистина се стараем. Просто искам да ви кажа това. Може и да не намерим идеалната пижама с картинка на динозавър, която да купим още четири месеца преди рождения ден; не би ни дошло на ум да напълним цял вълшебен килер със стикери и подскачащи гумени играчки за дните, когато децата са болни или изплашени, или просто защото ги обичаме толкова много. Не винаги се сещаме да попитаме за урока по плуване или изпита по четене и за нас отдавна се знае, че се прибираме вкъщи късно вечер и направо си лягаме, без дори да надникнем в детската стая (какво отвращение будеше това у Джорджи!).

Признавам всичко това, но искам да кажа също, че когато влизаме вкъщи в края на работния ден, ние не мечтаем за мир и спокойствие, и за дневната поща, а напротив - толкова благодарни, че са наши - само за онези малки телца, които се втурват стремително към нас.

Не че Джорджи беше „ангелът в къщата". Ако минете покрай нея на улицата, когато оранжевият й шал е единственото цветно петно на фона на изцяло черния й ансамбъл и на вълнистата й кафява коса, няма непременно да си представите как увива пижамата с картинка на динозавър в хартия на динозаври. Но тя го правеше, точно така, както знаеше кога да почете на децата „Любопиткото Джордж" и кога „Мрежата на Шарлот", докато всичко, което аз смътно си спомнях, беше че бях чел „Хобит" някъде в долните класове на гимназията.

Защото имаше цялата онази страст, нали разбирате - затова знаеше какво да прави. Тя се хвърли с устрем в майчинството по същия начин, както се беше отдала на актьорската професия. Или на мен. Това беше единственият начин, по който можеше да обича онова, което обичаше, и тя беше забележителна в това - докато не се опиташе да уравновеси

www.ozone.bg www.ozone.bg www.ozone.bg www.ozone.bg www.ozone.bg www.ozone.bg www.ozone.bg

страстите си. Джорджи знаеше - но не искаше да повярва напълно - че страстите не оцеляват, когато ги противопоставяш една на друга.

Джорджи. Наистина понякога я наричах „моето момиче Джорджи", макар че не беше толкова сантиментално, колкото можеше да бъде, ако бяхме по-възрастни, а песента - нещо повече от лесно запомняща се мелодия, която някога си бяха тананикали нашите бащи.

Дори и сега си я представям как влиза и аз ѝ казвам: „Хей, ти, моето момиче Джорджи!", и момчетата се хвърлят да прегръщат майка си, а също и аз, сякаш съм един от тях.

Бих направил всичко за нея.

Бих направил всичко за нея.

Все още.

Предполагам, че бих могъл да започна от момента, когато Джорджи и аз се запознахме. Манхатън: тя беше актриса-сервитьорка, а аз бях писател с отегчителна работа през деня в близост до нейния ресторант. Нужно ли е изобщо да казвам *„едва свързващ двата края"?* Или направо да прескоча шест години по-късно, когато тя беше бременна в четвъртия месец с Фъргъс и решихме да се оженим? Или деветнайсет месеца по-късно, когато се родиха близнаците и Джорджи се превърна в една изтощена майка, в апартамент на четвъртия етаж, в сграда без асансьор - истинска Рапунцел с три момчета под две години, която не можеше дори да излезе сама от апартамента?

Навярно историята започва в онази къща в Ню Джърси, в която се преместихме да живеем, когато стана невъзможно да останем повече в големия град. Замяната беше честна, казваше Джорджи - един затвор за друг. Сега тя можеше да излиза от къщата, но тъй като нямаше тротоари, по които да върви, нито паркове или кафенета, до които да се разходи, тя не можеше да отиде никъде, без да натъпче трите деца в трите детски седалки в огромното Волво комби, което изпитваше ужас да кара.

За известно време Джорджи се изгуби, отдавайки се на живот, който ѝ се струваше нечий друг. Изгуби се за почти

www.ozone.bg www.ozone.bg www.ozone.bg www.ozone.bg www.ozone.bg www.ozone.bg www.ozone.bg
четири години, живеейки на място, което я откъсна от нейната собствена версия за света. А след това намери себе си отново в Англия и вероятно би трябвало да започна оттам, откъдето започна краят, освен ако не сте от онези, които вярват, че той е бил там през цялото време и е витаел още от самото начало в очакване да връхлети.

Англия. Хамбарът за складиране на зърното, прибирано от църквата като десятък. Бях оставил там една трета от живота си и буквално половината от сърцето си, и сега честно мога да кажа, че бих оставил всичко между онези стени, ако не бяха синовете ми, които имаха нужда от мен - тези прекрасни момчета, които заминаха за Англия с двама родители, които ги обичаха, а се завърнаха като част от едно завинаги разрушено семейство.

Улицата беше тясна, със седемнайсет къщи в пастелни цветове. Нашата беше тази в нежно розово, като вътрешността на мидена черупка. Къщата отляво беше бяла, тази отдясно - бледожълта, а нагоре и надолу по улицата тези цветове се повтаряха и към тях се добавяха различните нюанси на яйчена черупка, мента и люляк. Бяха малки, свързани една с друга къщички, които изглеждаха така, сякаш са обитавани от някой язовец с престилчица на волани или от Мисис Катерица с боне.

Когато двамата с Джорджи обикаляхме в търсене на къща из Лондон (разполагахме само с четири дни), всяка настлана с плочи бивша конюшня или градински парцел, или улица с терасовидно разположени, подредени в полукръг къщи, по която свърнехме, беше по-красива от последната. Но това - това беше най-възхитителната улица, която Джорджи беше виждала, по-възхитителна дори от Западна Единайсета улица в Гринич Вилидж, която според нея досега държеше първенството. Как можеха англичаните да го понесат - питаше

www.ozone.bg www.ozone.bg www.ozone.bg www.ozone.bg www.ozone.bg www.ozone.bg www.ozone.bg www.ozone.bg

НАНСИ УДРУФ получава степен „Магистър по изящни изкуства" от Колумбийския университет. Преподава творческо писане в Колумбийския университет и колежа „Пърчес" към Щатския университет на Ню Йорк, преди да се премести през 1997 г. в Лондон, където преподава осем години в „Ричмънд", Американският международен университет. В момента живее в Бруклин и преподава в Нюйоркския университет.

„Удруф не оставя нито един от читателите със сухи очи в тази завладяваща история за страстта, която може да ни връхлети… и да ни смаже. Романът е опустошителен и прекрасен."

Джорджи Конъли сякаш има всичко – съпруг, когото обича и три момчета, които обожава. Когато на съпруга ѝ Питър, е предложена по-висока длъжност в Лондон, семейството с радост опакова покъщнината от дома си в предградията на Ню Йорк и се премества отвъд океана. Джорджи процъфтява в Лондон, а „спящата" ѝ кариера на актриса, която е оставила зад гърба си след раждането на децата, се съживява. Възлагат ѝ роля, каквато се пада веднъж в живота – тази на Дора Джордън, действителна личност, най-прочутата с таланта и красотата си актриса на XVIII век и майка на тринайсет незаконни деца, десет от тях – от бъдещия крал на Англия, Уилям IV. Но накрая, сега, когато изглежда, че Джорджи има всичко, което иска, тя го рискува заради една любовна афера, която ще има такива катастрофални последствия, каквито никой не би могъл да си представи.

Оригинално поднесена от името на съпруга на Джорджи, ***Любовната афера на жена ми*** е поглед към две необикновени жени, родени с двеста години разлика, но споделящи едни същи съдби, които плащат огромна цена за страстта си. Едната от тях умира, но остава жива във времето, другата остава жива, но ще бъде като мъртва до края на живота си.

12,99 лв.

9 780201 379624

Снимка на корицата © Ilona Wellman/ Trevilion Images